

מסורת הש"ס

(א) חולין לו. [קג.], (ב) ת"כ פ"ב
(ג) שם צו פרש' י ה"ה,
(ד) לעיל סט.; (ה) שמיני פרש'
ה פ"ז ה"ה, (ו) [יבמות לד].

הגהות הב"ח

(א) גבו' מיבעי ליה שלא תאמר:
(ב) שם טריפה משום (דלויר)
(מטוים) תא"מ. וצ"ב צ"ל (דלויר)
קדו' על צפצפי' מנחל דגנס
רמחסרא וע"ס: (ג) רש"י ד"ה
למדידו' וכו' טומאה הס"ד
לאח"כ מ"ה בחלב בהמה
שחורה ככמו: (ד) ר"ה מה
שטריה וכו' פרסא ורשוע
איננה שושעת וגו' הס"ד:

גליון הש"ס

תוס' ד"ה יבא וכו' לשמן דאית
 ליה איסור מוסיף. ממוה לי מה
 מוסקין יס צנצנים על חלב דהוא
 רק כולל. ואי נדקאק לגבוה לא
 צנצנהמה בע"מ דלא חוי לגבוה הוי
 רק כולל: ד"ה וחד בו' דה"ט
 לעצמיה. ממוה לי הא מצינו רק
 לז"מ צנצנות דקי"ל איסור כולל
 מוסקין ואיסור צ"ל משא"כ
 צנצנים על עוף טמא:

שינויי נוסחאות

[illegible][illegible]

שיטת מקובצת אבל נבילה
חלב נבילה
איסור גבי
איסור נבילה וחיל על איסור עמא:
אינטרין טריפה לאחיי חיה. ועוד,
קרא ואכול לא תאכלוהו דקאי אבל

חטאת העוף פרק שביעי זבחים

תיפוק ליה נמי דמטמא
 עה לכל מלאכה האזי לאו
 כלוהו לחלב: מי שאיסורו
 לך יצאת וז שכולה חסורה

האי נמי תיפוק לי ימ
משום כל תאכל חל
איסורה משום כל
משום טמא אלא האי
חיה סלקא דעתך א
ובשרה מותר יצאו
מותר קמ"ל א"ל ב
חלבה חלוק מבשרה
מבשרה ונוד הבתי

אלא אמר אביי טריפה
תאמר הואיל וטמא
אסורה מחיים מה
טריפה חלבה טמא
שלא תאמר הואיל וע
וטריפה אסורה באכ
מטמא אף טריפה אינ
למילף טרפה מטמא
שעת הכושר טריפה
וכי תימא טריפה מ
בכמינה מיהא איכא
אמרה "יבא איסור
חלב יבא איסור טרי
וצריכי דאי אשמעינ
אבל טריפה אימא ל
משום (ג) דאיסורד
אימא לא צריכא ור"נ
ליה מיבעי ליה למעו
ורבי יהודה יטריפה
חד למעוטי שחיטה
עוף טמא ורבי יהוד
ורבי מאיר האי נבלה
אכילה בבזית ותיפוק
רחמנא בלשון אכיל
בבזית וחד לשיעור א
ס"ד אמינא הואיל ו
אכילת פרס גמי ליט
נבלה וחלב טרפה
הכתוב מדבר אתה
טהורה הכתוב מזו
מיהר מכלל שחיטה
ולא בטמאה אף כש
זו מיהר מכלל נבילה
ולא בטהורה אף

ומתאה צה (שם צב) : וחד
נפקא ליה דלא אינטריך
תאכל טומא : ורבי מאיר הו
מקרא קמא : והנפש דא
יין לעושין וקח : או אין מטכט
באה לו וטומאה (א) : הכנו
יטיר מכלל חלב : מטעם
ולא טומאה דטומאה אין שח
לומר אע"פ שהן שחוטין וממ
אף כשטיר ממש חלב : כ
מה כשטיר מכלל צבילתא
חלב כדאמרינן : בטמאה
יטיר מכלל חלב : טומא : ד
מטעמו טומא : וחד
דקא יטיר צבילתא לא תאכל ויטע
מכלל חלב : או אין מטכט
צבילתא ע"י כלל שם חטוט : ויט
דחא : יטיר הוא לומר אע"פ ש
כשטיר מכלל טמא וטומאה
מכלל צבילתא :

[illegible]

האי נמי תיפוק לי' ויחולב נבלה מי שאיסור
משום כל תאכל חלב נבלה יצאתה זו שאין
איסורה משום כל תאכל [חלב נבלה] אלא
משום טמא אלא האי טריפה מיבעי^א לאיתוי'
חיה סלקא דעתך אמינא מי שחלבה אסור
ובשרה מותר יצאת זו שחלבה ובשרה
מותר קמ"ל א"ל^ב מאי שנא טמאה דאין
חלבה חלוק מבשרה חיה נמי אין חלבה חלוק
מבשרה ועוד הכתיב ו'אכל לא תאכלוהו'
אלא אמר אבי' טריפה לגופיה איצטריך שלא
תאמר הואיל וטמאה אסורה מחיים וטריפה
אסורה מחיים מה טמאה חלבה טמא אף
טריפה חלבה טמא אי הכי האי נמי מיבעי^ה
שלא תאמר הואיל ועוף טמא אסור^ג באכילה
וטריפה אסורה באכילה מה עוף טמא אינו
מטמא אף טריפה אינה מטמאה ועוד מי איכא
למילף טרפה מטמאה טמאה לא היתה לה
שעת הכושר טריפה היתה לה שעת הכושר
וכי' תימא טריפה מבטן מאי איכא למימר
בבבבנה מיהא איכא אלא אמר רבא^ה התורה
אמרה איכא איסור נבילה ויחול על איסור
חלב יבא איסור טריפה ויחול על איסור חלב
וצריכי דאי אשמעינן נבילה משום דמטמא
אבל טריפה אימא לא ואי אשמעינן טריפה
משום^ו דאיסורה מחיים אבל נבילה
אימא לא צריכא ור"מ האי טריפה מאי עביד
לית מיבעי ליה למעוטי שחיטה שהיא לפני
ורבי יהודה^ז טריפה אחרינא כתיב ורבי מאיר
חד למעוטי שחיטה שהיא לפני וחד למעוטי
עוף טמא ורבי יהודה מנבלה^ח נפקא ליה

ורבי מאיר האי נבלה מאי עביר לה לשיעור^א
אכילה בכזית ותיפוק לי מקרא קמא מדאפקיה
וחמנא בלשון אכילה חד^ב לשיעור אכילה
בכזית וחד לשיעור אכילה בכדי אכילת פרס
ס"ד אמינא הואיל וחדוש הוא יותר מכדי
אכילת פרס נמי ליטמא קמ"ל^ג ת"ר ויחלב
בטמא טרפה^ד בחלב בהמה טהורה
הכתוב מדבר אתה אומר וחלב בהמה
טהורה הכתוב מדבר או אינו אלא
ויהי מכלל שחוטה וטיהר מכלל חלב מה
ולא בטמאה אף כשטיהר מכלל חלב בטמא
וזו טיהר מכלל נבילה וטיהר מכלל חלב מה
ולא בטמאה אף כשטיהר מכלל חלב

וממאה זה (שם כג): **וחד למעוטי עוף עמא.** דדרשין [א] נפקא ליה דלא אינטרין אלא לדרוש ויומר מי שאזכר תאכל עמא: **ורבי מאיר האי.** קרא יתירא דנבילה לא יאכל **מקרא קמא.** והנפס [ב] אשר תאכל: **בדדי אינא פרס.** אין לעושין ואף זו אין מנטרפת לטעמא בדיא הבליעה: **בזהו** לו וטומאה^(א) **כקצוב מצב.** לטעורו מלנטמא משום ש **יטירא מכלל חלב.** מטעם חלב טיירא את הנבילה מלנטמא ולא טמאה דטמאה אין שחיטתה מטערתה דילפנין לה בזה לומר אע"פ שהן שחוטין ומה אני מקיים במוטם במוטם ולא **אף כשטייר משום חלב.** מלנטמא בטהורה טיירא ולא בטומאה מה כשטייר מכלל נבילה כשטמאה ולא בטהורה אף כשטייר מכלל כדלמחר: **ולא בטהורה.** עוף עמא טיירא

יטעורו מטערת טריפתו: האי טריפא, דנבי עוף מאי עבדי ליה: **למעוטי שחוטא** טריפה לא יאכל למלאכה כה: **וחד למעוטי [עוף] עמא.** דדרשין שם במוטי טריפה לא יאכל. קרא יתירא דנבילה לא יאכל מביעי ליה ללמד מה שיתחנן שיהא בשעור חזקור אינא יתחנן אף זו אין מלנטרפין לטעמא בדיא הבליעה: **חיווט הוא.** חיווט חזקור וטומאה **בזהו** לו וטומאה^(א) **כקצוב מצב.** וטריפא בנבלת ע"י כלל שם [כה] חלב: **הם** שם שחוט דהאי שחוט יתירא הוא לומר אע"פ שהן שחוטין ומה אני מקיים במוטם ולא בחייה כשטייר מכלל חלב בטמאה ולא בטהורה טיירא טיירא עמא. ולקמן מוקי לה גלי **מכלל נבילה** טריפה. טיירא חלב נבלת עוף טעור ודעא מביא בדיא חלב

[illegible]

ג.ה.ס. הקונטרס וקשה דמאי קפריך מ"ש
 ס. דדמי לטמאה אינטריך קרא
 לא תאכלוהו אדרבה משום הכי אינטריך
 ז. צמינו טריפה חלצה טהור ואפי' היה
 ור"ח רבה אלא למינונו היה מאי גימא

מי שחלצה אסור וכו' וליג' סד"ה
ופריך אמאי אינטריך קרא לומר
דחלז היה טמא מאי שגא טמאה
כו' וימיה קשה דטריפה לא משמע
למעוטי אלא לרצוי כל שיש במינה
טריפה: מה טמאה חלבה טמא.
וכי' תימנה לא לטמאה שכן אין שחיטתה
מטרתה תאמר לטריפה היה מורסי:
יבא איסור גביה ויחזי על איסור
חלב. תימנה ° למאן דאית ליה

מימא מהכא יליף צעלמא שאני הכא
לדאסור חלב קל הוא דהותר מכללו
ולכן אתי אסור נבילה וחיל עליה:
ואי אמצעינין טריפה משום אסורא
מחייבי כ"ו. מימא דכפ"צ דחולין
(דף נ:.) עבד ק"ו איפכא וזהו מחייבי
אתי אסור טריפה וחיל לאסור חלב
נבילה דלאחר מיתה מצעיא ושם
פירשמי: וחד ל'מעושי עון טמא.

הח' למנו נפקח ליה רבי מחיר מהימי
דנפקא ליה לרבי יהודה משום * דר'
מחיר למעמיה * דלית ליה חיסור כח
על חסור: ורבי מאיר האי * נבילה
מאי * עובד יריה. * וא"ת על כרחיך
צריך לכתוב נבילה דאי הוה כתיב
טריפה לא יאכל לטמאה זה ולא
כתב נבילה אס כן הוה אמינא דטריפה
בלא נבילה מטמאה ב^א וי"ל כיון
דכתיב ב^א ויקרא ז' (והנפש) [וכל]
נפש] אשר תאכל נבילה וטריפה מה
התם נבילה עמה אף כאלו נבילה עמה:
לשיעור אבירה בבית. איפשר
דרבי יהודה גמי אית
ליה ואע"ג ב^א ללא מיותר:

יִצְתָהּ חַיָּה שְׂחֹמֶה וּבִשְׂרָה מוֹתֶיהָ.
הָאֵל לְדַחֵק בְּפֶקֶד בְּהֵמָה
הַמִּקְשָׁה (חוֹזֵן דָּף ע׳): לֹא־סָכּוּחַ דִּנְבָלָה
חַיָּה טְהוֹרָה מִטְמְאָה וְלֹא בֵּן מִצִּי
לְמִידֶרֶס מִכָּאֵל דֵּאֵל חֲלָה טְמֵא
לִזְי לֹא־דֹאשְׁכֵּן בְּמִקּוֹם אֲחֵר דִּנְבָלָה
חַיָּה מִטְמְאָה לֹא הוּא דִרְשִׁי הֵכִי:

[ג] מִי שֵׁשׁ צִמְיוֹ טָרִיפָה: וְרַבִּי יְהוֹדָה
 מְשׁוֹם כֵּן תֵּחַבֵּל נְצִילָה יֵאָדָּם זֶה שְׁאִין
 בְּצִיעָה לִיהָ לִלְמַד טוֹמְאָתוֹ [ד] שְׁאִינוּ מְטַמְּא
 שֶׁהָם בְּחִילָתָם יוֹמֵת יוֹתֵר מִדִּבְרֵי אֲחֵילָת
 דְּרוֹשׁ הוּא. שֶׁלֹּא מִזֵּית בְּצוּרָה טוֹמְאָה כּוֹז
 לָמוֹת: טֵיבֵר מִכֵּלל שְׁחֹטֶה. טֵיבֵר מְטַמְּא
 שְׁכֵחַת כֹּאן שְׁחֹבֵל נְצִילָה טָהוֹר: מֵה
 [ה] מִקְרָא יִמְרָא וְלֹאֵלֶּה טַמְּמָא לֵב הַטּוֹעֵב
 יִיחִישׁ וּבִצְמָחָה טוֹמְאָה כְּמִיד קְדָמָי לִיהָ לֵב
 הָאֵל: ה"ג בְּצוּרָתָה כְּהִינֵם ^א אִמְרֵם כֵּלָךְ [ו]
 הֵר כּו'. טֵיבֵר בְּשֵׁר נְצִילָה מְטַמְּא וְלִקְמֵן
 וְלִטְמָא בְּצִית הַבְּלִיעָה וְלֹא עוֹף טָהוֹר:
 ה"ג

ו. וכדאמרינן געבן מוה טריפה שזוה בפנים בכחור יאז השות
 מן מקרא יתירא ודנביה לעמאנה מן אלז הוחרט נצילה
 היינו ידוע: מקרא קמא. והנפס האז מאלכ נצילה: כדרי אורי
 אלא מן שחית מוה מחזק אלז בניה נכעס: שמואל
 שר. וזוהי מלמאנה לא יתירא אלא טעוריה דאילו טמאה לא ש
 נכבהנה טמאה כחזי קמקרי ליה וכל נצילה מן טמאה מפר
 קו טמא: עיור. כזר נצילה מלמאנה טמא: שמואל
 חף טמא: עיור. כזר נצילה מלמאנה טמא: שמואל
 עוף טמא: עיור.

לאחר שנתגלה טוהר דלא הוה שמעין מחלז טריפה. ויחין קא
אלא חתולונו וזמר שחטור טריפה חל על אשור חלז. אלא מעשר
יו טומאה. אבל לר"מ לא נפקא ליה למעוטי שוף טמא מנבילה
ויכא גם בחיה א"כ יומעוטי לחיה מסיבא דמעעוטי. לטמאה וזה
מזית למימר דכל עיקר טריפה נכתב בפסוק בשביל חיה כדקאמ'
אחלולנו כמיב דמחא בריימא לנקמן פריך דדרשין מאטל לא חל
(ז)

ע.

עין משפט
נר מצוה

א מ"י פ"ז מהל' מאכלות
אסורות הלכה ב:
ב מ"י פ"ח מהל' אבות
הקומאות הלכה ה:

תורה אור השלם

1. וַיִּחַלֵּץ נִבְלָה וַיַּחֲבֵץ טֹרְפָה
וַיַּעֲשֶׂה לָכֵל מִקְלָאָהּ וְאָכַל לֹא
וַיִּקְרָא ז' כו
אֲבָלָהּ:
2. נִבְלָה וַטֹּרְפָה לֹא יֵאָכֵל
לְטִמְאָה בָּהּ אֲנִי יְיָהוָה:
וַיִּקְרָא כב, ח
3. וְכָל נֶפֶשׁ אֲשֶׁר תֹּאכַל נִבְלָה
וַטֹּרְפָה בְּאֶרֶץ וּבְגֵן וּבְגֵן
בְּגֵדֵי וְרוֹחֵץ בְּמִים וְטָמֵא עַד
וְהָרֵב וְהָרֵב: וַיִּקְרָא יו, טו
נִבְלָה וַטֹּרְפָה לֹא יֵאָכֵל
לְטִמְאָה בָּהּ אֲנִי יְיָהוָה:
וַיִּקְרָא כב, ח

מוסף רע"י

התורה אמרה יבוא איסור
גבילה ויחול על איסור חלב
וב'. הלא ואכל לא תחלנוהו לא
צריך דהא כמי כל חלב וכל דס
לא תאכלו ומשום דמתגבלה או
נגטרפה מן חיל ליה איסור חלב
ולמאי צאנרין אלא התורה אמרה
דחייב משום שני לאוין משום לאו
דחלב ומשום לאו נטרפה דלא
תימא אין איסור חל על איסור
(חולין ז.) :

נוסחאות רש"י כת"י

[illegible]

וְחִילֵן בְּפָנִים כִּי הוֹאִיל וְלֹא שׁוּמָה
אֲכָל נִפְקָא לִיה דְּלֹא אִיִּטְרִיךְ אֲלֵא
רַם. שֵׁם שֶׁהָא בְּאִרְלֵת כִּיִּם יוֹמֵר
טַהוּרָה הַכְּסוּב מִדְּכָר. וְכֵן הַכְּסוּב
זֶה שְׁחִיטָה וְאִין שְׁחִיטָה מִטַּהֲרָת
פְּרָשָׁה וְשִׁקְעָ אִינְנָה שׁוֹקֵעַת: ה"ג
חֲלָב נִבְיֵלָה מִלְּטַמְא: מֵה כְּשִׁטְיָה

דעציז צריכטאז למה ערצינעו קרא
ש"מ לגלות י"א דללוז איסור חל על
אית ליה איסור חל על איסור ואחתי
ריפה נוקמה לדרשא אחרימי, ולמה
לאתוי חיה, הא כמיז צסיפא דהאי
יהו למעוטי חלב חיה, דא"כ היה לו